

ЭРТАГИ КУНГАБОҚАР ПАРВАРИШИ

Дунё деҳқончилигида моили экинлар ичида кунгабоқар асосий экин турларидан бири ҳисобланиб унинг ҳосилдорлиги гектарига ўртача 13-14 центнерни ташкил этади. Уруғида 55 фоизгача сақланадиган мой аъло сифатга эга бўлиб, у асосан инсон истеъмоли учун ишлатилади. Жорий 2017 йилда вилоятимизда 880 гектар майдонга экиш ва унинг ҳар гектаридан 20 центнердан ҳосил етиштириш режалаштирилган.

Республикамизда мой ишлаб чиқариш учун кунгабоқар (асосий экин сифатида) эртаги муддатда ва кечки муддатда такрорий экин сифатида экилади. Кунгабоқарни эртаги ва кечки муддатларда экиш учун энг аввало вилоят туманларининг иқлим шaroитлари, навларнинг ўсиш даври ва ҳосилдорлигини ҳисобга олиш зарур. Ҳозирги пайтда кунгабоқарнинг 20 турдан ортқ навлари ва дурагайлари Ўзбекистон Республикаси ҳудудида экиш учун тавсия этилган ва қишлоқ хўжалик экинлари реестрига киритилган. Бу экишга тавсия этилган навларнинг ўсиш даври 80-130 кунни ташкил этади. Шуларни ҳисобга олган ҳолда ўсиш даври 100 кундан кўп ва юқори ҳосилли ўртапишар навларни асосий экин сифатида эртаги муддатларда экиш мақсадга мувофиқдир. Биз ўрганган кўп йил-

лик маълумотларнинг кўрсатишича, вилоятнинг фермер хўжаликларида 5 апрелдан кечикмасдан уруғларни экиш лозим бўлади. Кунгабоқарни экиш олдидаан ерни 28-33 см. чуқурликда ҳайдаш билан бир вақтда гектарига 10-15 тонна гўнг солиш зарур. Минерал ўғитларнинг йиллик меъёри, соф ҳолда фосфорли ўғит гектарига 145 килограммдан ва калийли ўғит 200 килограммдан берилади. Азотли ўғитларнинг йиллик меъёрининг 30 фоизини уруғни экиш билан бир вақтда бериш мақсадга мувофиқ. Уруғлар қатор ораси 70 см. ва 5-7 см. чуқурликда, ҳар бир уя ораси 25 см. ҳолатда экилиши ёки бир гектарда 55-60 минг тул ўсимлик ўстиришни режалаштириш керак. Бундай қалинликда ўстириш учун майсалаш давридан кейин ниҳолларда икки жуфт барг пайдо бўлиши кузатилади. Бу даврда ўсимликлар ораси 25 см. ораликда, битта ўсимлик қолдирилиб ягоналаш ўтказилади. Шундан кейин эгاتлар ораси культиватор ёрдамида 8-10 см. чуқурликда юмшатилади ва бир вақтда азотли ўғит йиллик меъёрининг 30 фоиз қисми берилади. Об-ҳаво шароитини ҳисобга олган ҳолда жўякларга сув таралади. Майсалаш даврида 26-28 кундан кейин ўсимликнинг ўсиш нуктасида юлдузча

шакл пайдо бўлади. Ёсиш нуктасида юлдузча шаклнинг пайдо бўлиши, гул тўппам яъни саватча пайдо бўлиши билан изоҳланади. Шу даврда 10-12 см. чуқурликда иккинчи культивация ўтказилади ва бир вақтда азотли ўғит меъёрининг қолган 40 фоиз қисми берилади. Иккинчи озиклантириш даврида бир гектар ерга 650-700 метр/куб ҳисобида сўғорган маъқул.

Кунгабоқар ўртапишар навларида майсалашидан 30-40 кундан кейин саватча пайдо бўлиш даври ва 55-60 кундан кейин гуллаш бериш мақсадга мувофиқ. Бу ўсимликнинг нозик даврлари ҳисобланиб, бу даврда озик моддаларга ва намликка таъсирчанлиги юқори бўлади. Яъни ўсиш даврида ўзлаштириладиган умумий намлик микдорининг 45 фоизи талаб қилинади. Шуларни ҳисобга олган ҳолда гуллаш даврида бир марта, гуллашдан кейин пишишгача бир марта гектарига 750-800 метр/куб меъёрга сўғориш талаб этилади. Бундан ташқари кунгабоқар писталарининг мағзи тўқ бўлиши ва уруғдаги мой микдорининг юқори бўлишга, гуллаш даврида чангланиш ва уруғланиш жараёнларининг нормал ўтиши катта аҳамиятга эга. Ўтказилган тажрибаларнинг кўрсатишича юқорида айтилганидек, уруғлик белгиланган муддатлардан эрта экилса,

майсаларнинг бир вақтда униб чиқмаслиги туфайли ўсимликларнинг бўйи ҳар хил бўлиш ҳолатлари кузатилади. Шу билан бирга намлик кўп, ҳароратнинг паст бўлиши таъсирида замбуруғли касалликлар намоён бўлади. Агар белгиланган муддатдан кечикиб экилса, ўсимликнинг гуллаш даври саратон ойининг жуда иссиқ кунларида тўғри келиб қолади. Кунгабоқар экинида фотосинтетик жараёнининг нормал ўтиши учун 25-26 даража иссиқлик энг қулай ҳарорат ҳисобланади. Кунлик ҳароратнинг 30 даражадан юқори бўлиши чангчининг ҳаётчанлигига салбий таъсир қилади. Бундан ташқари кунгабоқар асосан 95 фоиз асарларилар ёрдами билан чангланиб уруғланади, 5 фоиз қисми эса зарарли ҳашоратлар ва папалақлар орқали чангланади. Кунгабоқар ўртапишар навларининг гуллаш жараёни (чангланиш ва уруғланиш) 11-12 кунда бўлиб ўтади. Эртаги кунгабоқарнинг гуллаш даври бошла-ниши билан бир гектарга битта асарлари уясини жойлаштириш ҳосилдорлиқни 12-14 фоиз ошишини таъминлайди. Агар кунгабоқар ўстирилган майдон жуда катта бўлса, мавжуд ари-лар уларни чанглатиб улгурмаслиги мумкин. Экин майдонида жойлаштириладиган ари уялари бир-биридан 150 метр масофадан узоқ бўлмаслиги ке-

рак. Арилар уяларини эгатларнинг бошидан ва охиридан бир-бирига рўпара қилиб жойлаштириш яхши самара беради. Гуллаш давридан 30-35 кун ўтгандан кейин уруғларнинг физиологик пишиши ва 35-40 кундан кейин саватча-нинг орқа томони сариқ тусга кириши билан 8-10 кундан кейин кунгабоқарнинг тўлиқ пишиши кузатилади. Уруғдаги намлик 10-12 фоиз бўлганда ҳосилни йиғиштиришга рухсат берилади.

Агар кунгабоқарнинг “Слава” ва “Дилбар” навлари экилиб, вегетация даврида юқорида кўрсатилганидек агротехнологик коидаларга амал қилинса, гектаридан 26-28 центнердан ҳамда “Душко”, “Ду-кот”, “Владимир” ва “ЛГ-56-35” дурагай навларидан 30 центнердан зиёд ҳосил олишга эришилади.

М. ЛУКОВ,
Самарқанд қишлоқ хўжалиги институти доценти
М. АБДУРАШИДОВА,
агрономия факультетининг 2-курс талабаси

БОҒБОНЛАРГА МАДАДКОР

Ҳар йили туманимиз ҳудудида каттадан-катта боғлар ва тоқзорлар барпо этилиб, эскилари қайта таъмирланади. Янги боғлар ташкил этишда интен-сив, тез ҳосилга кирувчи пакана (карлик) пайванд-ларга уланган мевали дарахтлар кўчатлари ўтқа-зилишига алоҳида эътибор қаратилади. Ана шу хай-рли ишни амалга оширишда академик Махмуд Мир-заев (собиқ Рихард Шредер) номидаги боғдорчи-лик, узумчилик ва виночилик илмий-тадқиқот ин-ститутини Самарқанд илмий тажриба филиали жамо-асининг хизматлари самарали бўлмоқда. Фақатти-на жорий мавсумда 1,5 миллион тул ток ва 500 минг-дан кўпроқ мевали дарахт кўчатлари тайёрланди.

Шу кеча-кундузда рес-публикамизнинг турли ви-лоятларидан фермер хўжа-ликлари раҳбарлари келиб ўзаро шартномалар асоси-да ҳар хил кўчатларни олиб кетмокдалар.

– Бизда тайёрланган ни-ҳоллар маҳаллий иқлим ва тупроқ шароитимизга мос-лиги, касалликларга чидам-лиги ва юқори ҳосилдор-лиги билан фарқ қилади,- деди муассаса директори Жамшид Аҳмаджонов,-улар интенсив боғлар учун мўлжалланган. Таъкидлаш жоизки, бу дарахтларнинг

танаси кичик бўлганлиги учун ишлов бериш, суғо-риш, кесиш, шакл бериш, дори сепиш ва мевасини териш жуда қулай. Бундай боғларда танасига ёруғлик тушиши, ҳаво айланиши яхши бўлганлиги учун ме-васининг сифати ҳам юқори бўлади. Айниқса, симбағизга олинган боғ-ларга нарвон ишлатмасдан ҳосил териладди ва сифати юқори бўлиб, нобудгарчи-ликка йўл қўйилмади.

– **Илмий изланишлар тўғрисида ҳам гапириб берсангиз.**

Бугун юртимизнинг барча гўша-ларида Наврўз шукуҳи ҳукмрон. Наврўз нафақат янгиланиш, ёша-риш фасли балки, яхшилик, эзгу-лик, саховатлар айёми ҳамдир. Байрам муносабати билан тумани-мизда истиқомат қилаётган 5 на-фар уруш қатнашчилари, бир гуруҳ фронт орти меҳнат фахрийлари, якка-ёлғиз кексалар, ногиронлар ҳамда кам таъминланган оилалар ҳолидан хабар олиниб, уларга ҳуку-матимизнинг туман ҳокимлиги ва ҳомийларнинг соғалари улашилди.

– Мана шундай бағрикенг, ин-сонпарвар гўзал юртда ашмоқ-нинг ўзи олий бахтдир,-дейди Қўйи Қайнама маҳалласида яшов-чи 94 ёшли отахон, уруш иштирок-чиси Нарзиқул бобо Бобоев. - Бу неъматнинг қадрига етиш, жона-жон ватанимизни кўз қорачигидек асраб-авайлаш ҳар биримизнинг муқаддас бурчимиз ҳисобланади. **Тошпўлат ЮСУПОВ**

Суратда: уруш ногирони Саломбобо Исҳоқов акс этган

НАВРЎЗ - САХОВАТ АЙЁМИ

“БОЙЧЕЧАК” ҚЎШИФИДАН БОШЛАНАР БАҲОР

Юртимизнинг бахти қулган забардаст эли қатори байраму тўеналарни севувчи туманимиз ахли ҳам қадим замонлардан бизгача етиб келган миллий қадриятлари-миздан бири – Наврўз байрамини кўтарин-ки рухда қутиб олди. Шодиёна онларнинг авжи 21 марта тўри келса-да, байрам на-фасининг кўнгилларни энтиктирганига анча бўлди. Бахорнинг хушхабарини нисба-тан илик келган февраль кунларида “су-юнчи-суюнчи” дея қишлоқлар оралаб югурган болаларнинг “Бойчечак” қўшиги кўкламга интиқ бўлган қалбимизга етказ-ган бўлса, ихтимой тармоқлардан Сур-хон воҳасида бодом гуллагани ҳақида та-рқалган дарак, “ҳадемай ўлкамизда ба-хор” деган ёқимли ўйни кўнглимизга со-лганди. Шукурки, аждодлардан мерос бўлиб келаётган удумини нишонлапмиз.

Аслида, мустанқиллик шарофати билан юртимизда умумхалқ байрами сифатида қайта тикланган Наврўзнинг тарихи ми-лоддан аввалги VI асрларга бориб тақа-лади. Битикларда бу байрамнинг Ахамо-нийлар даврида Ўрта Осиё, Эрон ва Аф-ғонистонда кенг нишонлангани қайд этил-ган. Шунга асосланиб, Наврўзнинг тари-хини 25-30 асрга эга деб, тахмин қилиш мумкин.

Беруний “Қадимий халқлардан қолган ёдгориликлар” номи китобида Наврўз ҳақида шундай ёзади: “...У бутун йил унга хизмат қиладиган бир вақтда, яъни баҳор ёмғирининг биринчи томчиси тушишидан гуллар очилгунча, дарахтлар гуллашидан мевалари етилгунча, ҳайвонларда насл ву-жудга келгунча давом этадиган вақтда ке-лади. Шунинг учун Наврўз оламнинг бош-ланиши ва яратилишга далил қилинган”.

Наврўз кунлари одамлардаги инсонпар-варлик, олижаноблик, жумардлик сифат-ларининг яққол кўзга ташланиши уларнинг ўзаро меҳр-муруватига, аҳиллик ва то-тувлигида, ёши улуг инсонлар, табарруқ отахон ва онахонларни ҳар томонлама

эъозлаш, кўмакка муҳтож кишиларга бе-ғараз ёрдам беришга бўлган ҳаракатида намоён бўлади.

Наврўз халқимизнинг бой миллий санъ-атини, урф-одатларини ўзида сақлаган байрам бўлиши билан бирга, тарбиявий аҳамияти ҳам катта - у ёшларни одамли-лик, дўстлик, ўзгаларга ҳамдард бўлиш, меҳрибонлик, меҳр-оқибатли бўлишга ун-дайдди. Бу байрам нафақат хурсандчилик, қулг, хушчақчилик билан чегараланади, айни пайтда байрам олди ва ундан кейин-ги кунларда кишилар ўз юмуш ва тадбир-ларини ҳам режалаштириб оладилар.

Наврўз ўзининг мазали ва ширин та-омлари билан ҳам азиз. Ялпиз, қўқ пивёз ва бошқа кўкатлар солинган егуликлардан ташқари, кўклам таомлари орасида су-малакнинг алоҳида ўрни бор. Чунки уни тайёрлаш жараёни маросим сифатида шаклланган. Сумалак пишириш давомиди хотин-қизлар ҳикоя, эртак ва ривоятлар ай-тишиб, ўйин-қулг қилишади. “На-врўз”нинг “шоҳ таомни” тайёр бўлгач, уни пиширишда қатнашганлар ва маҳалла ахли Сумалакхўрлик қилиш учун “сумалак сай-ли”га тақлиф этилади. Ана хурсандчилик, яна ўйин-қулг. Асрлар оша нишонланган келинаётган “сумалак сайли” кишиларни ўзаро ҳамкорлик ва бирдамликка чорла-ши билан ҳам жуда қадридлир.

Туманимизда Наврўз байрамини жуда кўтаринки рухда нишонлаш анъанга ай-ланган. Шодиёнага муносои тайёргарлик кўриш мақсадида 11-12 март кунлари жой-ларда умумхалқ ҳашари ташкил этилгани қишлоқларимиз кўрқига кўрк қўшиди, яна-да чиройини очди. Қўча-қўйлар тозала-ниб, ариқлар бўйига, ҳовли-далаларга минглаб манзарали ва мевали дарахтлар экилди. Умуман, ҳамма жойда байрам шукуҳи кезмокда.

Наврўз байрамингиз муборак бўлсин, азиз юртдошлар!

Хурийд НУРУЛЛАЕВ

КЎРГАН-КЕЧИРГАНЛАРИМ

Таниқли журналист Холик Ҳакимов кўп йиллар “Шарқ тонги” (ҳозирги “Гулобод тонги”) газетасида ишлаган. Айни пайтда эса қарлик нафақасида. Отахон журналист ҳали-ҳамон қаламини қўлидан қўймасдан публицистик мақолалар, очерк ва лавҳалар ёзади. Унинг бир нечта китоби эса ўқувчиларнинг сеvimли асар-ларига айланган. Ўқинда Х.Ҳакимов кўрган-кечирганларини, ёзган асарларини тўплаб нашриётга топширди. Ушбу асарлар мажмуаси “Олтин ер фарзанди” номи билан чиқши арасида. Биз отахон журналист Холик Ҳакимовга ижодий парвозлар ти-лаб, унинг “Кўрган-кечирганларим” публицистик мақоласини эътиборингизга ҳавола этамиз.

ТАХРИРИЯТ

О, кўнгил ёди, сен хазин хотиралар алаmidан кучлироқсан. Б.Батюшков.

Устоз Насриддин акани эсла-сам, кўз олдимда юзидан нур ёғилиб турган, камтарин, дилқаш инсон намоён бўлади. У билан боғлиқ ўтган асрнинг 70-йиллари-дан кейинги хотиралар ёдимга ту-шади. Ҳаётлигида кўплаб ёш жур-налистларга устозлик қилган, “Шарқ тонги” газетасини 15-20 минг нусхада ранг-баранг, ўқимшли чиқаришга эришган бу отахоннинг қайси бир фазилатини эсламай, яхшиликка бахшида умр намоён бўлади. Ҳаётлигида у киши хусусида бир нарса ёзмаганигим-га таассуф қиламан. Ва кеч бўлса-да кўлимга қалам олиб, биз билан бирга 22 йилдан зиёд тахририят-да бир эшикдан кириб, бу соҳанинг минг машаққатно роҳатини бирга баҳам кўрганимиз ёдимга тушади.

Тарихга муҳрланган ушбу сурат-ни олиб орқасидаги ёзувларини ўқийман. “Қадрдон укам – “Шарқ тонги” рўзмонаси бўлим мудирини Холиқжон Ҳакимовга эсдалик учун тақдим этаман, Насриддин Зайни-ев, 1973 йил”. Ушанда 24 ёшли, ерга урса, осмонга сапчийдиган йигит эдим. Ҳаёл учкур от каби олиб қочиб, 42 йил олдинги онлар кўз ўнгимда кино тасмаларидек гавдаланади. “Яхши сўз – гавҳар-дан аъло”, - дейди халқимиз. Бу бежиз эмас...

XX асрнинг етмишинчи йилла-ри. Самарқанд туманида чиқади-ган “Шарқ тонги” (ҳозирги “Гуло-бод тонги”) газетасида муҳаррир Насриддин Зайниев, у кишининг ўринбосари Аҳмад Нарзиқулов, Ғазанфар Иброҳимов, бўлим му-дирлари Ўткир Раҳматов, Мишра-риф Ҳўжаев, Эркин Ҳожикурбонов, мусаххих Санъат Шодиева, сурат-чи Салим Ниёзов, адабий ходим Фароғат Ҳусенова, матн кўчирув-чи Мавлуда Маннонова, бухгалтер Тамара Петровна ва жамоатчи му-ҳбирлар бир бўлиб чинакамига та-янган ҳолда “Шарқ тонги”нинг шу-ҳратини республикада ёйдик.

– Ҳаёт пиллапояларидан кўта-рилиб бораётган ҳар бир одам ўз умрининг самараси, ўтган кунлар-ни сарҳисоб қила бошлайди,— дейди “Халқ сўзи” ва “Народное слово” республика газеталарининг бош муҳаррири Ўткир Раҳматов. – Мен ҳам газетачиликнинг сир-ас-рорларини илк устозим, “Шарқ

тонги” гезетасининг муҳаррири, марҳум Насриддин Зайниевдан ўрганганман. Мен у кишидан бир умр миннатдорман, руҳлари олди-да қарздорман.

– Мен вилоят “Зарафшон” га-зетаси муҳаррири ўринбосари, ви-лоят телерадиокомпанияси раиси вазифаларида ишладим, Самарқ-анд Давлат университети журнали-стика факультети талабаларига сабоқ бердим. Биринчи устозим, ахойиб инсон, ташкилотчи раҳбар, тажрибали журналист Насриддин Зайниев қўлида газетачилик мак-табини ўтадим, - дейди нафақада-ги журналист ва ёзувчи Мишрариф Ҳўжаев. – Насриддин ака - кам-тарин, серфазилат журналист эди. У журналистлик тараққиётига муно-сиб ҳисса қўшган, кўплаб истеъ-додли шоғирдлар етиштирган ин-сон. Марҳум устозимдан олган са-боқларим ҳаётим йўлида ҳар қадамда маёқ бўлди. Насриддин Зайниевнинг ёрқин хотираси шо-ғирдлари қалбида мангу яшайди.

– Насриддин Зайниев мени “Шарқ тонги” тахририятига бир неча бор ишга тақлиф этдилар. Ушанда Самарқанд туман халқ таъ-лими бўлимида услубчи бўлиб фа-олият кўрсатардим. Ҳар кунги бўлмасида, кун ора маорифчилар ҳаётидан бирон-бир янгилик ва хушхабар билан редакцияга кириб борардим. Кўк чой ичиб, мириқиб суҳбатлашардик. У киши менга “Дарс самарадорлигини ошириш”, “Ўқувчилар билиминин баҳолаш”, тажрибали ўқитувчилар ҳақида ма-қола ва очеркларни қандай ёзиш ҳамда нималарга эътибор бериш ҳақида қимматли маслаҳатлар бе-рардилар. У киши кўпинча Юсуф Хос Ҳожибнинг:

Илим – дунёнинг иззати, Охиратнинг шарофатидир. Ёқут кут беради, билим

шараф-шон, Шу иккови туфайли улугдир инсон.

деган сўзларни такрорлаб юр-ганларини ҳамон кечагидай ёдимда, - дейди Ўзбекистон Халқ таълими аълочиси Муртазо Султонов.

Ҳар бир сўзини ўйлаб айтати-дан ва айтганига амал қиладиган, яхши сўзидан, ибратли ишларидан қайтмайдиган, камтарин инсон, бутун умрини газетачиликка бағиш-

лаган Н. Зайниев “Зарафшон” ви-лоят газетаси ва Иштихон туман газеталарида ишлагандан сўнг 1961 йилдан бошлаб “Шарқ тонги” рўзмонасида 30 йилдан зиёд му-ҳаррир бўлиб, кўпгина ибратли ишларни амалга оширди. Янги ре-дакция биносини қуриш ва ишга туширишда у кишининг хизмати катта бўлди.

Баҳор. Чор атрофга зангори гила-ман тўшалган. Сукланиб ниҳох таш-лаб ҳам кўзингиз тўймайдиган ажиб манзара. “УАЗ” автомашинаси ҳай-довчиси Тоҳир, муҳбирлардан Аб-дусалом ака, Эркин ака, Пўлат ака, муҳарриримиз Насриддин ака ва мен табиат қўйнида дам олиш учун Сайидон қишлоғига бормоқдамиз. Йўл-йўлақай ичакузди латифала-ру байт-бараклар бир бирига ула-ниб, шўх қулгу янграмоқда. Насрид-дин ака шундай деб қолди:

– Биз Ботирхон домла билан қадрдон дўстмиз. Мен у кишининг хонадонларида бир неча марта бўлганман. Ишоналари оддий, китоб жавонларида катта маънавий бойлик бор: нодир қўлёмзалар, тошбосма наشرлар, дунё ва Шарқ халқлари адабиёти, буюк сиймо-ларнинг асарлари... Шундай катта олимнинг ҳокисорлиги, камтарли-ги мени ҳайратга солади...

Йиллар ўтди. Мен Самарқанд вилоят телерадиокомпаниясида муҳаррир бўлиб ишладим. Компа-нияси раиси Мишрариф Ҳўжаев ҳузурларига чақириб қолдилар: “Устоз Ботирхон Валихўжаев ҳаёти ва фаолияти ҳақида 30 дақиқалик фильм қилсангиз”, - деб топшириқ бердилар. Ўзбекистонда хизмат кўрсатган артист Шуккур Саманда-ров билан дастлаб, СамДунинг фи-лология факультетига бориб, дом-ла билан учрашди. Ботирхон дом-ла бағри кенг, эзгулик ва маъри-фат ёғдусига катта ишонч қўйган олим эдилар. Менга талабалик дав-римдаёқ у киши билан кўп учрашиш насиб қилган. Домлани ҳамиша вазимин, ўйчан, ним табассумли қиёфада учратиш бизга ҳузур ба-ғишлайди. Бу сафар ҳам у киши ана шундай қиёфада пешвоз чиқдилар. Кўрсатувнинг бир қисмини дорул-фунунда, қолганини устознинг уй-ида давом эттирдик. Гап Самарқ-анд адабий мухити, журналистика-сига келиб тўхтаганда:

- Насриддин Зайниев билан биз университетда бирга таҳсил олган. Хожа Ахрорга тез-тез бориб, На-сриддин билан суҳбатлашардик. Биз дўсти берагизмиз. Камтар ин-сон, қалами ўткир журналист... Ях-шиларнинг яхшиси, жуда ҳам қад-рли одам десам, янглишмайман, - дедилар.

***

Агар хотирам панд бермаса, 2001 йилнинг май ойи эди. Самар-қанд туманидан “Замин саховати” деб номланган кўрсатув тайёрлаб, тасвирич Икром Мўхаммадиев би-лан компанияга қайтаётган эдик. Собиқ озик-овқат техникуми бека-

Халик ҲАКИМОВ.